

TARYBOS SPRENDIMAS

2012 m. gruodžio 17 d.

dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Viduržemio jūros apsaugos nuo taršos, susidarancios dėl kontinentinio šelfo ir jūros dugno bei podugnio žvalgymo ir eksploatavimo, protokolo

(2013/5/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Viduržemio jūros apsaugos nuo taršos konvencija, vėliau pervadinta Viduržemio jūros aplinkos ir pakrančių zonos apsaugos konvencija (toliau – Barselonos konvencija), Europos bendrijos vardu sudaryta Tarybos sprendimu 77/585/EEB ⁽²⁾, o Barselonos konvencijos pakeitimai priimti Tarybos sprendimu 1999/802/EB ⁽³⁾;
- (2) pagal Barselonos konvencijos 7 straipsnį Susitariančiosios šalys turi imtis visų reikiamų priemonių siekiant užkirsti kelią Viduržemio jūros regiono taršai, kuri susidaro dėl kontinentinio šelfo, jūros dugno ir podugnio žvalgymo ir eksploatavimo, ją sumažinti, su ja kovoti ir kiek įmanoma panaikinti;
- (3) vienas iš Barselonos konvencijos protokolų skirtas Viduržemio jūros apsaugai nuo taršos, susidarancios dėl kontinentinio šelfo ir jūros dugno bei podugnio žvalgymo ir eksploatavimo (toliau – Jūros protokolas). Jis įsigaliojo 2011 m. kovo 24 d. Iki šiol jį ratifikavo Albanija, Kipras, Libija, Marokas, Sirija ir Tunisas. Be Kipro, kai kurios kitos valstybės narės, kurios yra Barselonos konvencijos Susitariančiosios šalys, neseniai taip pat pranešė apie ketinimą ratifikuoti protokolą;
- (4) apskaičiuota, kad Viduržemio jūroje jau yra daugiau kaip 200 veikiančių jūros platformų ir ketinama įrengti dar daugiau. Manoma, kad po to, kai Viduržemio jūroje atrasta didelių iškastinio kuro rezervų, suaktyvės ir angliavandenilių žvalgymo ir eksploatavimo veikla. Dėl Viduržemio jūros pusiau uždaro pobūdžio ir ypatingos hidrodinamikos tokios avarijos, kaip 2010 m. įvykusioji Meksikos įlankoje, galėtų turėti tiesioginių neigiamų

padarinių Viduržemio jūros ekonomikai ir pažeidžiamoms jūrų ir pakrančių ekosistemoms ne vienoje šio regiono šalyje. Tikėtina, kad vidutinės trukmės perspektyvoje bus imtasi ir kitų mineralinių jūros, jos dugno ir podugnio išteklių žvalgymo ir eksploatavimo veiklos;

- (5) jei nebus imtasi veiksmingų priemonių šios veiklos keliamai grėsmei mažinti, gali būti smarkiai pakenkta visų valstybių narių, turinčių prievolę imtis būtinų priemonių siekiant išlaikyti gerą jų vandenų aplinkosaugos būklę Viduržemio jūroje, pastangoms, kaip reikalaujama pagal 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) ⁽⁴⁾. Be to, reikiamų veiksmų ėmimasis padėtų įgyvendinti išipareigojimus ir laikytis prievolių, kurias Graikija, Ispanija, Prancūzija, Italija, Kipras, Malta, Slovėnija bei pati Sąjunga prisiėmė kaip Barselonos konvencijos Susitariančiosios šalys;
- (6) Jūros protokolas apima daug įvairių nuostatų, kurias turės įgyvendinti įvairių lygmenų institucijos. Kadangi atsižvelgiant, *inter alia*, į didelę tikimybę, kad su jūroje vykdoma žvalgymo ir eksploatavimo veikla susijusių aplinkos problemų padariniai bus tarpvalstybinio pobūdžio, tikslinga, kad Sąjunga savo veiksmams didintų šios veiklos saugą; tačiau už tam tikras Jūros protokole nustatytas išsamias priemones turėtų būti atsakingos valstybės narės ir jų kompetentingos institucijos;
- (7) Komisijos 2010 m. spalio 12 d. priimtame komunikate „Naftos ir dujų žvalgymo ir gavybos atviroje jūroje saugos iššūkiai“ pabrėžiama būtinybė bendradarbiauti tarptautiniu mastu remiant saugą jūroje ir reagavimo pajėgumus visame pasaulyje, o kaip vienas iš susijusių veiksmų nurodomas regioninių konvencijų potencialo tyrimas. Komunikate raginama artimai bendradarbiaujant su atitinkamomis valstybėmis narėmis iš naujo pradėti Jūros protokolo įsigaliojimo procesą;
- (8) Taryba savo 2010 m. gruodžio 3 d. priimtose išvadose dėl naftos ir dujų žvalgymo ir gavybos atviroje jūroje saugos teigė, kad Sąjunga ir jos valstybės narės turėtų ir toliau vaidinti svarbų vaidmenį siekiant aukščiausių saugos standartų per tarptautines iniciatyvas bei forumus ir regioninį, pvz., Viduržemio jūros regiono, bendradarbiavimą. Taryba taip pat paragino Komisiją ir valstybes nares kuo geriau išnaudoti esamas tarptautines konvencijas;

⁽¹⁾ 2012 m. lapkričio 20 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL L 240, 1977 9 19, p. 1.

⁽³⁾ OL L 322, 1999 12 14, p. 32.

⁽⁴⁾ OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

- (9) Europos Parlamentas savo 2011 m. rugsėjo 13 d. rezoliucijoje pabrėžė, kaip svarbu, kad įsigaliotų visas neratifikavotasis Jūros protokolas, kuriuo siekiama apsaugos nuo žvalgyimo ir eksploatavimo veiklos keliamos taršos;
- (10) vienas iš Sąjungos aplinkos politikos tikslų yra tarptautiniu lygmeniu remti priemonės, kuriomis siekiama spręsti regionines aplinkos problemas. Kalbant apie Jūros protokolą, labai svarbu nepamiršti, kad avarijos tokioje pusiau uždaroje jūroje, kaip Viduržemio jūra, atveju labai tikėtini neigiami padariniai ne vienos šalies aplinkai. Todėl tikslinga, kad Sąjunga imtųsi visų būtinų veiksmų jūroje vykdomos žvalgyimo ir eksploatavimo veiklos saugai didinti ir Viduržemio jūros aplinkai apsaugoti;
- (11) Komisija taip pat siūlo Reglamentą dėl jūroje vykdomos naftos ir dujų paieškos, žvalgyimo ir gavybos saugos (toliau – siūlomas reglamentas);
- (12) Jūros protokolas yra susijęs su sritimi, kurią didžia dalimi apima Sąjungos teisė. Tai, pvz., tokie elementai, kaip jūrų aplinkos apsauga, poveikio aplinkai vertinimas ir atsakomybė už žalą aplinkai. Atsižvelgiant į galutinę teisės aktų leidėjų sprendimą dėl siūlomo reglamento, Jūros protokolas yra suderinamas ir su jo tikslais, įskaitant tuos, kurie susiję su leidimais, poveikio aplinkai vertinimu ir veiklos vykdytojų techniniais ir finansiniais pajėgumais;
- (13) labai svarbu užtikrinti glaudų Sąjungos valstybių narių ir institucijų bendradarbiavimą, tiek derybų ir protokolo sudarymo procesu, tiek vykdant priimtus įsipareigojimus. Toks įsipareigojimas bendradarbiauti kyla iš reikalingo vieningai atstovauti Sąjungą tarptautiniu mastu. Todėl tos valstybės narės, kurios yra Barselonos konven-

cijos Susitariančiosios šalys ir dar neratifikavo Jūros protokolo arba prie jo neprisijungė, turėtų imtis būtinų veiksmų ir užbaigti tas procedūras;

- (14) Todėl Sąjunga turėtų prisijungti prie Jūros protokolo,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos prisijungimas prie Viduržemio jūros apsaugos nuo taršos, susidarančios dėl kontinentinio šelfo ir jūros dugno bei podugnio žvalgyimo ir eksploatavimo, protokolo.

Jūros protokolo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu pagal Jūros protokolo 32 straipsnio 2 dalį deponuoti patvirtinimo dokumentą Ispanijos Vyriausybei, kuri prisiima depozitaro funkcijas, ir taip išreikšti Sąjungos sutikimą laikytis Jūros protokolo ⁽¹⁾.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2012 m. gruodžio 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

S. ALETRARIS

⁽¹⁾ Jūros protokolo įsigaliojimo Sąjungai datą Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.